

INFORMACJA

z wykonanego zadania na rzecz postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej

zrealizowanego na podstawie decyzji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr 49/2015, znak: ŻWeoz/ek-8628- 64/2015(3279), z dnia 26 października 2015 r. wydanej na podstawie § 2 ust. 1 i ust. 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2015 r. w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa (Dz. U. poz. 1170).

1. INFORMACJE OGÓLNE

Tytuł zadania:

"Analiza bioróżnorodności hodowlanych królików popielniańskich białych na podstawie cech fenotypowych i użytkowych, na przykładzie populacji nie większej niż 350 sztuk tych królików"

Lp. 2 w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2015 r. w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa (Dz. U. poz. 1170)

Okres realizacji: 2015 r.

Zdjęcie 1. Samica popielniańska biała z młodymi

Króliki rasy popielniańskiej białej to jedyna rodzima rasa królików, nadająca się zarówno do chowu w klatkach na wolnym powietrzu (chów przydomowy), jak i w pomieszczeniach zamkniętych do produkcji towarowej.

Prowadzone w 2015 roku badania w dziewięciu stadach królików tej rasy miały na celu zgromadzenie danych o ich cechach użytkowych i reprodukcyjnych oraz analizę ich bioróżnorodności z uwzględnieniem czynników środowiskowych.

Stada, w których prowadzono badania różniły się między sobą wielkością stada podstawowego (od 10 do 183 samic), systemem utrzymania (budynki inwentarskie dogrzewane, budynki inwentarskie nieogrzewane, klatki wolnostojące na wolnym powietrzu), oraz systemem żywienia (pełnoporcjowa mieszanka granulowana, pasze gospodarskie i mieszane: pełnoporcjowa mieszanka granulowana + pasze gospodarskie). Zwierzęta utrzymywane były w różnego typu klatkach: kojce ściółkowe, klatki z siatki metalowej jednopoziomowe, klatki z siatki metalowej dwupoziomowe, klatki z prętów metalowych rusztowe, klatki drewniane ściółkowe, jedno, dwu i trzykondygnacyjne, zadaszone.

Średni wiek samic w dniu wykotu wahał się w badanych stadach od 22,5 do 31,6 miesięcy życia. Średnia ocena pokroju samic mieściła się w granicach od 92,1 do 96,1 punktów. Wyniki rozrodu królic w zależności od warunków utrzymania i żywienia w przeliczeniu na 1 miot wykazały, że najbardziej liczebne mioty uzyskano w budynkach dogrzewanych przy żywieniu pełnoporcjową mieszanką granulowaną (7,13 szt.), jednak stosunkowo wysoka śmiertelność spowodowała, że odchów kształtował się na poziomie (5,45 szt.). Najwięcej odsadzonych królicząt (5,74 szt.) w przeliczeniu na 1 miot uzyskano od samic w budynkach nieogrzewanych przy żywieniu mieszanym.

Dzieląc stada w zależności od warunków utrzymania i żywienia najwyższą masę ciała w 35 dniu życia, uzyskały zwierzęta urodzone w stadach utrzymywanych w budynkach dogrzewanych, żywione pełnoporcjową mieszanką granulowaną (743,3 g). W 90 dniu życia króliczeta te uzyskały średnią masę ciała na poziomie 2600,3 g. Zwierzęta żywione paszami gospodarskimi oraz systemem mieszanym potrzebowały o około 30 dni więcej, aby uzyskać końcową masę ciała porównywalną do żywionych pełnoporcjową mieszanką granulowaną (2600,0 i 2583,3 g). Przyrosty dzienne młodych królicząt do 35 dnia życia, w zależności od warunków utrzymania i żywienia mieściły się w granicach od 16,9 do 21,2 g. Przy żywieniu pełnoporcjową mieszanką granulowaną przyrosty dzienne do 90 dnia były bliskie 30 g, w pozostałych systemach wyniosły w 120 dniu życia odpowiednio 21,7 g (system mieszany) i 21,5 g (pasze gospodarskie).

Uzyskane wyniki wskazują, że możliwa jest dalsza poprawa zarówno cech fenotypowych jak i reprodukcyjnych. Projektowane są, zatem prace hodowlane, których celem będzie: zwiększenie masy ciała w określonych dniach życia, poprawa umięśnienia tułowia, poprawa gęstości i sprężystości okrywy włosowej i zmniejszenie jej zażółceń. Możliwe jest również zwiększenie liczby wykotów w roku oraz ilości urodzonych i odchowanych królicząt w miocie poprzez rygorystyczne przestrzeganie zasad profilaktyki weterynaryjnej oraz poprawę warunków utrzymania i żywienia. Wskazane wydają się również prace nad lepszym zbilansowaniem dawek pokarmowych, co może wpłynąć na wyższe przyrosty zwierząt przy lepszym wykorzystaniu paszy.

Konieczne jest, zatem kontynuowanie badań w tych stadach, aby sprawdzić czy założone cele zostały zrealizowane.